

3. i Almindelighed at understøtte Kunstnere og deres Efterladte samt at fremme Kunsten, hvorhos det ved Regulativet af 13de December 1865 nærmere præciseredes, hvad der gav Rettighed til Understøttelse af Fondene.

Fondens Forpligtelse ligeoverfor Akademiet bestod dels i at sørge for den aarlige Udstillings Afholdelse dels at overtage samtlige den i 1821 ved Kunstakademiet oprettede Understøttelseskasse paahvilende Forpligtelser, mod at Kassens Aktiver bleve inddragne i Udstillingsfondene, der fremtidig oppebar hele Udstillingsindtægten.

Med Hensyn til Udstillingsfondens under Nr. 2 ommeldte Formaal: Tilveiebringelsen af en Udstillingsbygning fattes Sagen allerede i Gang i Juli 1858 ved et af den nye ordnede Komite for Fondene indgivet Andragende til Ministeriet om Bidrag af Statskassen til Diemedets Opnaaelse. Ministeriet svarede herpaa under 27de August s. A. at, medens det ikke vilde være utilbøieligt til at medvirke hertil, udfrævedes dertil dog først, at en bestemt Plan blev forelagt. Et Projekt blev ogsaa udarbejdet af Statsraad, Bygningsinspektør Hansen, baseret paa af Universitetet at erholde det Stykke af den daværende gamle botaniske Have, som laa Charlottenborg Slot nærmest, overdraget i det nævnte Diemed. Projektet gik ud paa i nederste Etage at skaffe Plads til Akademiets Antiksamling, i 1ste Etage et Udstillingslokale, i 2den Etage et Lokale for en Del af den kongelige Malerisamling paa Christiansborg Slot. Planen fandt stærk Tilslutning hos Akademiets Plenarforsamling, som deri saae Leilighed til, paa samme Tid som Akademiets Antiksamling fik en bedre Plads, at kunne skaffe Akademiets Kunstskoler den Udvikling, hvortil de høiligt trængte, og hvorfor Lokalernes Udvikelse var en nødvendig Betingelse.

Den Interesse, som Malerisamlingen herved fik i Sagen, foranledigede Ministeriet til at afordre Samlingens Inspektorer, afdøde Konferentsraad Thomsen og Prof. Høyer, Betænkning over Forslaget. Denne indkom først i Marts 1861, men gav igjen Stødet til nye Forhandlinger. Medens nemlig Prof. Høyer gik ind paa Tanken om at flytte den ene Afdeling af Samlingen paa Christiansborg, nemlig den, der havde den flersidigste Interesse, som var den værdifuldeste, og hvis Tab for os vilde være aldeles uerskatteligt, til Charlottenborg, og at lade den danske Afdeling forblive paa Christiansborg, udhævede derimod Konferentsraad Thomsen stærkt, at Folgen heraf vilde blive en Adspaltelse af det, som naturligt hørte sammen. Ligesom han derfor af denne Grund fandt at maatte modsette sig Forslaget, var der hertil saameget større Anledning, som her aabnede sig en Leilighed til at flytte Skulptur-samlingen til Charlottenborg, der allerede havde en saadan Samling, og saaledes Muligheden til

at samle paa et Sted to hidtil adskilte Samlinger der indgjorde et Hele.

Dette nye Moment, der saaledes var kommen, ind i Sagen, førte paa den Tid ikke til yderligere Forhandling, hvorimod det var de angaaende Bebyggelsen af Gammelholm og det dermed i noie Forbindelse staaende Spørgsmaal om botanisk Haves Flytning, der gav Ministeriet Anledning til foreløbig at stille Spørgsmaalet i Bero herefter. Inden dette fandt sin endelige Afgjorelse, hvorom nedenfor, indtraf i Aaret 1866 Konferentsraad Thomsens Død, der fremkaldte en fuldstændig Omordning af Bestyrelsesforholdene ved Kunstsamlingerne. Ved allerhøjeste Resolution af 29de Januar 1866 ophævedes Overdirektoratet; en Komite blev nedsat til at afgive Betænkning om Opløsningen af Kunstmuseet og Fordelingen af de derunder hørende Gjenstande; det oldnordiske Museum, det ethnographiske Museum og de danske Kongers chronologiske Samling samledes under een Director, medens Malerisamlingen og Montkabinettet fik sine særegne Direktører, ligesom tidligere Kobberstiksamlingen allerede havde det.

Efterat den ovenfor nævnte Komite angaaende Opløsningen af Kunstmuseet havde afgivet sin Betænkning om Fordelingen af de til denne hørende Gjenstande, blev det paa Ministeriets deraf nedlagte allerunderdanigste Forestilling ved allerhøjeste Resolution af 7de December 1866 allernaadigst bifaldet, at Kunstmuseet lukkedes, at sammes Indhold afgaves til de Samlinger, til hvilke de enkelte Gjenstande nærmest hørte, medens en Del af disse blev udfikst og magasineret for ved Leilighed at tjene til Bytning eller at sælges, og endelig at Gipsafstøbninger, Facsimiler samt originale Skulpturer reserveredes til et vordende Skulpturmuseum under midlertidig Bestyrelse af Direktøren for Museet for de nordiske Udsager.

Da den Plads, som Skulpturagerne optog, behøvedes til den indre Omordning og Udvidelse af de øvrige Samlinger i Palæet i Kalleboerne, blev der i 1869 taget den Bestemmelse, at sidstnævnte Samling indtil videre skulde magasineres i et i Christiansborg Slots øverste Mezzaninetaage overladt Rum.

Samlingens Overgang til Kunstakademiet gav imidlertid Haab om, at der, selv om den forblev magasineret, hvor den var, dog vilde blive foretaget forberedende Arbejder ved samme, som naar den i Tiden, i Dørensstemmelse med hvad der allerede i den til Finantsudvalget i Sessjonen 1867—68 om de forskellige Kunstsamlingers Omordningsarbejder oversendte Beretning var antydet, forenedes med Akademiets Samling, vilde komme den til Nytte, ligesom der ogsaa ved at dens Bestyrelse overgik til Akademiet turde aabnes bedre Udsigt til, at den dog kunde blive tilgængelig